

Til § 15.

Bestemmelserne i denne Paragraf om Lærerraad ved Statens Lærerskoler svarer nøje til det nugældende Reglement af 10. August 1903, der dog tillige indeholder andre Enkeltheder.

Til § 16.

Bestemmelserne i nærværende Paragraf er i Overensstemmelse med Lov af 30. Marts 1894 § 7, Stk. 1. Yderligere foreslaas, at den paagældende Leder af den private Lærerskole af Ministeren skal være erkendt skikket til Gerningen, samt at ikke alene Lokaler og Undervisningsmateriel, men ogsaa den til Skolen knyttede Børneskole skal være godkendt af Ministeren.

Hvornaar denne Godkendelse skal foregaa, har man ikke givet nogen Regel for, idet det efter Forslaget er tilstrækkeligt, at den foreligger, naar Eleverne første Gang skal gaa op til Eksamens Iste Del, men det vil være praktisk heldigt af Hensyn til Eleverne, at den paagældende Lærerskole snarest muligt sikrer sig, at en saadan Godkendelse af Lederens Person og de øvrige straks ved Skolens Oprettelse foreliggende Forhold vil blive givet, da man ikke har ment at burde opretholde den nuværende Adgang for privat forberedte Elever eller Elever fra en ikke anerkendt Lærerskole til at indstille sig til Prøven ved en eksamensberettiget Skole.

Naar man ikke har optaget de nugældende Regler om dette Forhold i Lov af 30. Marts 1894 § 7, Stk. 3, og § 8, er det, fordi man maa anse hele den praktiske Undervisning, saaledes som denne tilrettelægges paa en Lærerskole, for saa betydningsfuld for Lærernes Uddannelse, at praktisk Undervisning enten udenfor en Lærerskole eller paa en Lærerskole, der ikke har opnaaet Anerkendelse, og til hvis Plan og Arbejde man derfor ikke har noget Kendskab, ikke kan sidestilles hermed. Iøvrigt har de nævnte Regler ikke haft nogen større praktisk Betydning.

Forsaaavidt Elever skulde have begyndt Undervisningen paa en privat Lærerskole, der ikke opnaar Anerkendelse, er der efter Forslagets § 5 Adgang til at søge Optagelse i en højere Klasse ved en anerkendt Privatlærerskole eller ved en Statslærerskole.

Til § 17.

Denne Bestemmelse svarer til Lov af 30. Marts 1894 § 7, Stk. 2.

Til § 18.

Den foreslaaede Bestemmelse er i Overensstemmelse med den før Tiden bestaaende Ordning.

Til § 19.

Bestemmelsen er enslydende med Kommissionsforslagets § 4, men er optaget her som et nyt Afsnit, se foran under almindelige Bemærkninger.

Der behøves næppe nogen videre Begrundelse for dette Forslag. Det svarer i lige Grad til Skolens Fornødenhed og de unges Interesse, at der gives dem, som har Anlæg derfor, Lejlighed til i et toaarigt Kursus at fortsætte med Studiet af enkelte Fag og afslutte med en Prøve, der godtgør, at den paagældende har naaet det Maal, der maa opstilles for en saadan Undervisning. Det er ikke Mening, at Afgangsbevis fra et saadant Kursus skal være en Betingelse for Undervisning i Realskolen; men det er sandsynligt, at de, som gennemgaar et saadant Kursus, senere indenfor den videregaaende Undervisning ved kommunale og private Skoler lettere kan faa en Virksomhed, der svarer til deres Interesser, og bedre gøre Fyldest i den end ellers.

At en bestaaet Lærereksamen skal være en Betingelse for Adgang til disse Kursus, og at de skal være forbundne med praktisk Vejledning i en Skole, maa anses for rettest.

Til § 20.

Lov af 30. Marts 1894 § 9 fastsatte den samlede Understøttelsessum til trængende Seminarieelever til 60 000 Kr. og Maksimum for den enkelte Understøttelse til 300 Kr.

I Aarenes Løb er Understøttelsessummen forhøjet paa Finansloven og andrager nu 215 000 Kr., Maksimum for den enkelte Understøttelse er for Tiden 500 Kr.

Efter det i Forslaget satte Udgangspunkt: indtil $\frac{2}{3}$ af hvad Opholdet paa det paagældende Sted almindeligt koster, bør Beløbet for den enkelte Elev kunne forhøjes, og som Følge deraf vil den samlede Bevilling, naar denne Lov træder i Kraft, stige til et Beløb, der næppe kan sættes under 500 000 Kr.

Sluttelig skal man bemærke følgende med Hensyn til Udgifterne ved Lovens Gennemførelse. Foruden Forhøjelsen af Bevillingen til Understøttelse af trængende